

The Use of Songs to Improve Thai Language Proficiency of Vietnamese Students การใช้แบบเรียนภาษาไทยจากสื่อเพลงเพื่อพัฒนาทักษะภาษาไทยให้นักศึกษาเวียดนาม

Nition Pornumpaisakul^{1*}, Supak Mahavarakorn¹, Phagasri Yenbutra¹,
Nguyễn Kiều Yên², and Nguyễn Thị Loan Phức³

นิติน พรอำไพสกุล^{1*}, สุภัค มหาวรรกร¹, ผกาศรี เย็นบุตร¹, Nguyễn Kiều Yên², และ Nguyễn Thị Loan Phức³

¹Faculty of Humanities, Srinakharinwirot University, Thailand

¹คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

²Faculty of Japanese-Korean-Thai, University of Foreign Language Studies-The University of Danang, Vietnam

³Faculty of Oriental Studies, University of Social Sciences and Humanities-Vietnam National University, Vietnam

*Corresponding author: nition@g.swu.ac.th

Received October 21, 2021 ■ Revised January 1, 2022 ■ Accepted January 26, 2022 ■ Published May 3, 2022

Abstract

The purpose of the study was to construct a Thai language textbook using songs to improve Thai language learning of Vietnamese students. The textbook, which was a research instrument of the study, was constructed by using Thai songs. It consisted of eight units: Unit 1 Chang Chang Chang (Elephant, Elephant, Elephant), Unit 2 O Thale Saen Ngam (What a beautiful Seal), Unit 3 Ta In Kap Ta Na (Grandpa In and Grandpa Na), Unit 4 Loi Krathong, Unit 5 Wan Duean Pi (Day, Month and Year), Unit 6 Khu Kat (A Rival), Unit 7 Sabai Di Rue Plao (Are You Okay?) and Unit 8 Ya Yom Phae (Don't Give up!). The research instrument was developed according to the advice of three experts and tried out with 21 Vietnamese participants who were the second-year undergraduate students, majoring in Thai Studies at the University of Foreign Language Studies-The University of Danang.

The study showed that the Thai language textbook comprised of songs with lyrics and vocabulary. The additional knowledge and language use also provided with an explanation in Vietnamese language in some parts. The book also offered activities that students could revise the lessons on their own. The study showed that the textbook with song activities improved the students' language use and language skills, especially listening skills. They could do exercises and achievement tests. The effectiveness of the materials, $E_1=75.86/E_2=74.71$, showed that songs could improve the Vietnamese students' language use and language skills. It can be concluded that the Thai language textbook can be used as a learning material for the Vietnamese students. Moreover, it can be used as a learner-centered material which students can study on their own.

Keywords: Thai language textbook, Songs, Improvement of Thai language skills, Vietnamese students

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบเรียนภาษาไทยโดยใช้เพลงเป็นสื่อการสอนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาไทยให้นักศึกษาเวียดนาม ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยสร้างเครื่องมือแบบเรียนภาษาไทยจากสื่อเพลง จำนวน 8 หน่วย ได้แก่ หน่วยที่ 1 ช้าง ช้าง ช้าง หน่วยที่ 2 โอ ทะเลแสนงาม หน่วยที่ 3 ตาอินกับตานา หน่วยที่ 4 ลอยกระทง หน่วยที่ 5 วัน เดือน ปี หน่วยที่ 6 คู่กัด หน่วยที่ 7 สบายดีหรือเปล่า และหน่วยที่ 8 อย่ายอมแพ้ จากนั้นปรับปรุงเครื่องมือตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน แล้วจึงนำเครื่องมือไปทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาชาวเวียดนาม ระดับปริญญาตรีวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศแห่งมหาวิทยาลัยดานัง (University of Foreign Language Studies-The University of Danang) จำนวน 21 คน

ผลการวิจัยพบว่า แบบเรียนภาษาไทย ประกอบด้วย เนื้อเพลงและคำศัพท์จากเพลง ความรู้เพิ่มเติม และหลักการไวยากรณ์ภาษาไทยจากเพลงโดยใช้ภาษาเวียดนามอธิบายบางส่วน มีกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้ทบทวนเนื้อหาที่เรียนมา ทำให้นักศึกษาเวียดนามมีความรู้ด้านการใช้ภาษาไทย ได้พัฒนาทักษะทางภาษาไทย โดยเฉพาะด้านการฟัง สามารถทำแบบฝึกหัด และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนและหลังเรียน โดยมีค่าประสิทธิภาพ ($E_1=75.86/E_2=74.71$) แสดงให้เห็นว่านักศึกษาเวียดนามเข้าใจเรื่องหลักการไวยากรณ์ภาษาไทย และได้พัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยจากการฟังเพลง แบบเรียนภาษาไทยนี้จึงสามารถนำไปใช้เป็นการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยให้นักศึกษาเวียดนาม สิ่งสำคัญ คือ นักศึกษาเวียดนามสามารถนำไปใช้เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

คำสำคัญ: แบบเรียนภาษาไทย, เพลง, การพัฒนาทักษะทางภาษาไทย, นักศึกษาเวียดนาม

■ บทนำ (Introduction)

ภาษาไทยเป็นภาษาหนึ่งที่ชาวต่างประเทศสนใจศึกษา โดยเปิดสอนหลักสูตรภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศหลากหลายหลักสูตร เช่น หลักสูตรระยะสั้น ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ กล่าวเฉพาะในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ได้มีการเรียนการสอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยหลายแห่ง โดยเปิดสอนในระดับอุดมศึกษาจากนโยบายของรัฐบาลเวียดนามที่จัดตั้งมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศการทหาร ในปี พ.ศ. 2525 เพื่อผลิตล่ามให้กับกองทัพ (Cam TU, 2016, p. 20) ต่อมามีมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนเปิดสอนภาษาไทย โดยหน่วยงานของไทยที่ให้การสนับสนุนความร่วมมือทางวิชาการไทย-เวียดนาม ได้แก่ กรมความร่วมมือระหว่างประเทศ (TICA) กระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งดำเนินความร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทยระดับปริญญาตรี ในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามมากกว่า 20 ปี เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามในระดับประชาชน สนับสนุนการแลกเปลี่ยนความรู้และวัฒนธรรมระหว่างกัน ส่งเสริมและเกื้อหนุนการดำเนินงานภาคธุรกิจไทยโดยการสร้างบุคลากรชาวเวียดนามที่รู้ภาษาไทยให้ทำงานในธุรกิจของไทย (Saranrom Radio, 2019)

วิธีการสอนแบบฟัง-พูด เป็นวิธีหนึ่งในการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ วิธีสอนนี้มีจุดมุ่งหมายสอนทักษะทางภาษาโดยลำดับ โดยเริ่มตั้งแต่ฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่ง Wilga M. Rivers อธิบายถึงวิธีสอนนี้จะเน้นการสอนในระดับต้นสอนภาษาพูดในสถานการณ์ต่างๆ จนเพิ่มลำดับเป็นภาษาเชิงวรรณกรรม ซึ่งสองทักษะสุดท้าย คือ ด้านการอ่านและการเขียน จะได้รับการพัฒนายิ่งขึ้น ในทุกขั้นตอนจะไม่ละเลยทักษะการฟังและการพูด (Rivers, 1972, p. 41)

การใช้เพลงเป็นสื่อการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง นับเป็นแนวทางหนึ่งที่จะทำให้ผู้เรียนสนใจบทเรียน เกิดการเรียนรู้ได้เร็ว เพราะเป็นการฝึกปฏิบัติฟังซ้ำฝึกซ้ำ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการฟังได้ดี และสืบเนื่องถึงทักษะอื่นต่อไป (Rivers, 1972, p. 41) ผู้เรียนจะมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย และเกิดความสามารถในการใช้ภาษา การใช้เพลงเป็นสื่อเป็นกิจกรรมที่สร้างความเพลิดเพลินสนุกสนาน ผู้เรียนผ่อนคลาย

แล้วยังได้เรียนรู้คำศัพท์ ประโยค สำนวนโวหาร และวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในเพลง นับเป็นกิจกรรมที่ช่วยแก้ไขปัญหาและพัฒนาทักษะการฟังให้กับผู้เรียน เพราะทักษะการฟังเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญเป็นอันดับแรก เป็นทักษะที่ใช้มากที่สุดในชีวิตประจำวันและเป็นทักษะพื้นฐานที่จะช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาด้านอื่นๆ ได้แก่ การพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับ

การใช้เพลงเป็นสื่อการเรียนรู้อื่นๆ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติจึงเป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาผู้เรียนให้มีพัฒนาการด้านทักษะการใช้ภาษาไทยและเรียนรู้วัฒนธรรมผ่านภาษา ดังที่ Srilan and Pornumpaisakul (2019, p. 20) กล่าวว่า บทเพลงเป็นสื่อที่เหมาะสมในการนำมาเป็นสื่อการเรียนรู้อื่นๆ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ เป็นเทคนิคสำคัญที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความคิดทางภาษาและอารยธรรมไทย

การใช้เพลงเป็นสื่อการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบหน่วยการเรียนรู้วิชาภาษาไทย จะเป็นผู้สอนที่สามารถนำไปใช้สอนเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาไทยโดยตรงให้แก่ นักศึกษาเวียดนามในหลักสูตรวิชาเอกภาษาไทย ในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามที่มีรายวิชาการพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยเป็นการสร้างสื่อการสอนที่เป็นรูปธรรม ดึงดูดความสนใจผู้เรียน มีเนื้อหาของบทเรียนใหม่ๆ ทำให้ผู้เรียนมีโลกทัศน์ที่กว้างขึ้น และสามารถฝึกฝนได้หลายครั้ง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญของการเรียนรู้ภาษา สามารถนำไปเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้กับนักศึกษาเวียดนาม สิ่งสำคัญ คือ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้

ผู้วิจัยจึงสร้างแบบเรียนภาษาไทยจากสื่อเพลง เพื่อใช้เป็นสื่อการสอนในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการฟังภาษาไทยของนักศึกษาเวียดนาม เพลงที่นำมาเป็นสื่อในการสร้างแบบเรียนต้องร้องชัดเจน ถูกต้องตามอักขรวิธี มีเนื้อหาหลากหลายเหมาะสมสำหรับการเรียนภาษาไทยในระดับเบื้องต้น จะทำให้ผู้เรียนชาวเวียดนามได้รับความรู้ ความเข้าใจหลักการใช้ภาษาไทยผ่านบทเพลง และได้พัฒนาทักษะภาษาไทยในด้านการฟังร่วมกับทักษะอื่น

■ วัตถุประสงค์การวิจัย (Objective)

เพื่อสร้างแบบเรียนภาษาไทยจากสื่อเพลงเพื่อพัฒนาทักษะภาษาไทยให้นักศึกษาเวียดนาม

■ กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual framework)

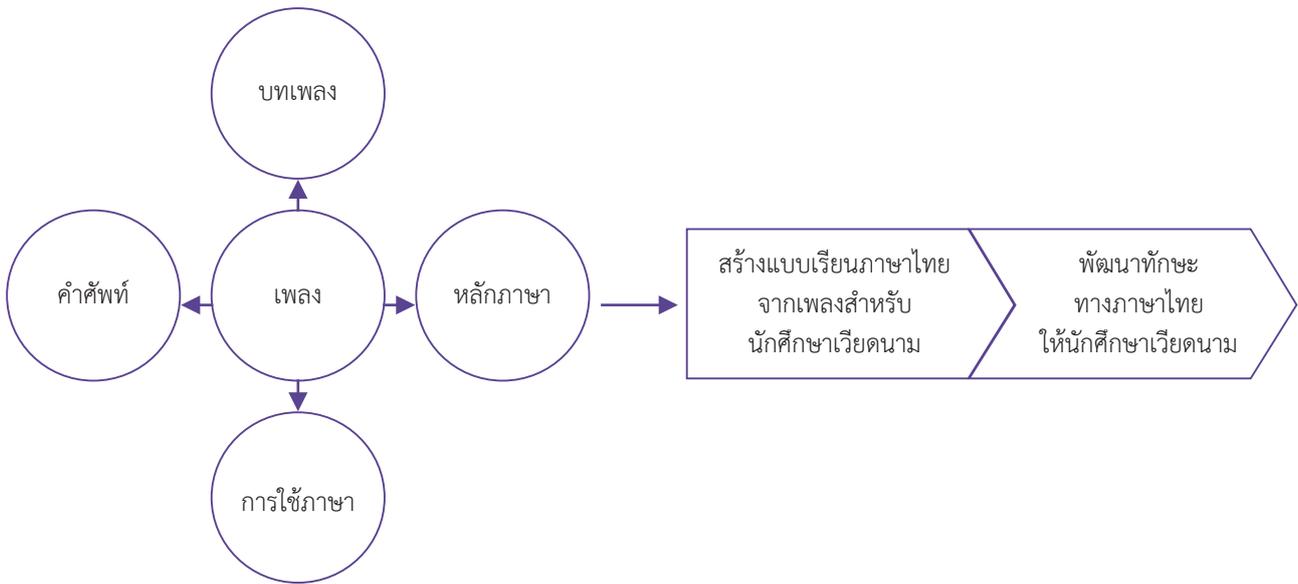

Figure 1 Conceptual Framework
กรอบแนวคิดการวิจัย

■ วิธีการดำเนินการวิจัย (Methodology)

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบ One-Shot Case Study (Nuangchalerm, 2013, p. 120) มุ่งเน้นการทดลองกับกลุ่มเป้าหมายกลุ่มเดียว คือ นักศึกษาเวียดนาม โดยมีระเบียบวิธีวิจัยดังนี้

การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย

ผู้วิจัยกำหนดคุณสมบัติของกลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาเวียดนาม ระดับปริญญาตรีที่เรียนวิชาเอกภาษาไทย และได้รับการสนับสนุนจากกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ ในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามมีมหาวิทยาลัย 4 แห่งที่เปิดสอนภาษาไทยโดยได้รับการสนับสนุนจากกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ (TICA) มหาวิทยาลัยที่เปิดสอนวิชาไทยศึกษาและวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเอกมี 2 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศแห่งมหาวิทยาลัยดานัง (University of Foreign Language Studies-The University of Danang) และมหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติ ณ นครโฮจิมินห์ (University of Social Sciences and Humanities-Vietnam National University, Ho Chi Minh City) และมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนภาษาไทยเป็นวิชาโทมี 2 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยฮานอย (Hanoi University) และมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศแห่งมหาวิทยาลัยแห่งชาติ ณ กรุงฮานอย (University of Languages and International Studies-Vietnam National University, Hanoi)

ดังนั้น กลุ่มเป้าหมายที่เป็นไปตามคุณสมบัติมีมหาวิทยาลัยเพียงแห่งเดียว ได้แก่ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศแห่ง

มหาวิทยาลัยดานัง (University of Foreign Language Studies - The University of Danang) ที่มีนักศึกษาเรียนวิชาเอกภาษาไทยมีคุณสมบัติสอดคล้องกับเครื่องมือที่จะใช้ในการทดลอง

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จึงเป็นนักศึกษาเวียดนามระดับปริญญาตรีที่เรียนวิชาเอกภาษาไทย คณะภาษาญี่ปุ่น-ภาษาเกาหลี-ภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศแห่งมหาวิทยาลัยดานัง (University of Foreign Language Studies-The University of Danang) ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 21 คน และยินดีเข้าร่วมโครงการนี้ การวิจัยครั้งนี้จึงใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบ One-Shot Case Study มุ่งเน้นการทดลองกับกลุ่มเป้าหมายนักศึกษาเวียดนามกลุ่มนี้เท่านั้น และใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยสำหรับประเมินประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาเวียดนาม ได้แก่ บทเรียนโดยใช้เพลงเป็นสื่อการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน

1. หน่วยการเรียนรู้โดยใช้เพลงเป็นสื่อการเรียนรู้ ผู้วิจัยสร้างแบบเรียนภาษาไทยซึ่งใช้เพลงเป็นสื่อในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาไทยให้นักศึกษาเวียดนาม จำนวน 8 หน่วย โดยสร้างขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาไทยของนักศึกษาเวียดนาม มีวิธีคัดเลือกเนื้อหาและวิธีการสร้างแบบเรียนภาษาไทยโดยใช้เพลงเป็นสื่อการสอนเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาไทยให้นักศึกษาชาวเวียดนาม ดังนี้

1.1 ศึกษาเรื่องการใช้องเพลงเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนและพัฒนาทักษะทางภาษาไทยจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเพลง และศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการสร้างแบบเรียนภาษาไทยเพื่อฝึกทักษะการใช้ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

1.2 กำหนดเกณฑ์การคัดเลือกเพลงเพื่อสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย บทเพลงที่นำมาใช้ประกอบการสอนมีเกณฑ์ในการคัดเลือก คือ เพลงที่มีเนื้อหาและคำศัพท์ง่าย เพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสิ่งรอบตัวในชีวิตประจำวันและอาชีพ เพลงที่ได้รับความนิยมและมีจังหวะสนุกสนาน และเพลงที่ใช้โครงสร้างภาษาไทยระดับต้น

1.3 ฟังเพลงเพื่อกำหนดเนื้อหา คำศัพท์ และรูปแบบการสร้างแบบเรียนโดยใช้เพลงเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนและพัฒนาทักษะทางภาษาไทย

1.4 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโดยศึกษาบทเพลงแล้วกำหนดเนื้อหาเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาไทย เพื่อให้

เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียนชาวเวียดนาม โดยเรียงลำดับความยากง่ายของเนื้อหา และออกแบบหน่วยกิจกรรมการเรียนรู้ แต่ละหน่วยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะภาษาไทยด้านการฟัง หลักการใช้ภาษา โดยมีโครงสร้างของหน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วย บทเพลง คำศัพท์ กิจกรรมคำศัพท์ กิจกรรมความเข้าใจบทเพลง กิจกรรมการเขียน กิจกรรมหลักการใช้ภาษา และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน

จากทั้งหมดข้างต้นผู้วิจัยนำไปออกแบบเป็นเนื้อหาแบบเรียนในเครื่องมือ ซึ่งผู้วิจัยได้สกัดลักษณะเฉพาะของการใช้ภาษา และความรู้เพิ่มเติมที่ได้จากสื่อเพลงที่เด่นชัดเพียงประเด็นเดียว จากนั้นจึงสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโดยการสร้างแบบเรียนและแบบทดสอบ เกณฑ์การคัดเลือกเนื้อหาและออกแบบเนื้อหา และวิธีการคัดเลือกเนื้อหาจากเพลง ทั้งหมด 8 หน่วย จะมี QR Code เพื่อให้นักศึกษาเวียดนามได้ฟังเพลงจากอินเทอร์เน็ต

Table 1 Eight songs, which are selected to be learning instrument, have QR code for Vietnamese students to be able to listen online.

ตารางแสดงเพลง 8 เพลงที่คัดเลือกเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ มี QR CODE ให้นักศึกษาเวียดนามฟังออนไลน์ได้

หน่วยการเรียนรู้	เกณฑ์การคัดเลือก	ความรู้เพิ่มเติม	หลักการใช้ภาษา
1. ช้าง ช้าง ช้าง	เพลงที่มีเนื้อหาและคำศัพท์ง่าย	คำลักษณนามที่ใช้กับช้าง	คำขยายหรือคำวิเศษณ์
2. โธ่ทะเลแสนงาม	เพลงที่มีเนื้อหาและคำศัพท์ง่าย	การใช้คำว่า “แสน” และ “นานา”	คำนาม คำกริยา
3. ตาอินกับตานา	เพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสิ่งรอบตัวในชีวิตประจำวันและอาชีพ	คำว่า “เคราะห์”	คำซ้ำ
4. ลอยกระทง	เพลงที่ได้รับความนิยมและมีจังหวะสนุกสนาน	คำว่า “เดือนสิบสอง” “แก้ว” “น้องแก้ว” “ลูกแก้ว”	คำสรรพนาม
5. วัน เดือน ปี	เพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสิ่งรอบตัวในชีวิตประจำวันและอาชีพ	การเรียกชื่อวันใน 1 สัปดาห์ของคนไทย	ตัวการ์ตูน
6. สบายดีหรือเปล่า	เพลงที่ได้รับความนิยมและมีจังหวะสนุกสนาน	การใช้คำว่า “ไป” และ “มา”	คำซ้อน
7. คู่กัด	เพลงที่ใช้โครงสร้างภาษาไทยระดับต้น	คำว่า “คู่กัด”	การใช้ประโยคคำถาม
8. อวยอ้อมแท้	เพลงที่ใช้โครงสร้างภาษาไทยระดับต้น	การใช้คำว่า “ขึ้น” และ “ลง”	อักษรนำ

ผู้วิจัยสร้างเนื้อหาแต่ละหน่วย โดยเชื่อมโยงเนื้อเพลงกับลักษณะเฉพาะทางภาษา และความรู้เพิ่มเติมที่เป็นประเด็นสำคัญชัดเจนสำหรับนักศึกษาเวียดนาม แต่ละหน่วยประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 เนื้อเพลงและคำศัพท์ ส่วนที่ 2 ความรู้เพิ่มเติม และส่วนที่ 3 หลักการใช้ภาษา ทั้งหมดจำนวน 8 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

1) เพลงที่มีเนื้อหาและคำศัพท์อย่างง่าย ผู้วิจัยคัดเลือกเพลงช้าง ช้าง ช้าง และเพลงโธ่ทะเลแสนงาม เพราะเป็นเพลงที่มีเนื้อหาและคำศัพท์ง่าย ใช้คำนามเรียกชื่อสัตว์ สถานที่ ดังเช่นเพลงช้าง ช้าง ช้าง ใช้คำนามเรียกอวัยวะที่เกี่ยวข้องกับ “ช้าง” ซึ่งเป็นสัตว์ที่ชาวต่างชาติรู้จักเพราะช้างเป็นสัญลักษณ์ของประเทศไทย เพลงโธ่ทะเลแสนงาม ใช้คำเรียกชื่อที่เป็นคำนามอย่างง่าย เช่น ทะเล กุ้ง หอย ปู ปลา เป็นต้น

2) เพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสิ่งรอบตัวในชีวิตประจำวันและอาชีพ ผู้วิจัยคัดเลือกเพลงตาคินกับตานา และเพลงวันเดือนปี เพราะเนื้อหาเล่าถึงอาชีพจับปลาของชาวประมง และเพลงวันเดือนปีเกี่ยวข้องกับวัน เวลา มีเนื้อหาเกี่ยวกับชื่อวันของไทย วันจันทร์ วันอังคาร วันพุธ วันพฤหัสบดี วันศุกร์ วันเสาร์ และวันอาทิตย์ มีเรื่องการบอกเวลาเช้า สาย บ่าย เย็น

3) เพลงที่ได้รับความนิยมและสนุกสนาน ผู้วิจัยคัดเลือกเพลงลอยกระทง และเพลงคู่กัดเพลงลอยกระทงมีเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณีลอยกระทง ซึ่งเป็นประเพณีสำคัญของไทยที่ชาวต่างประเทศรู้จักทั่วโลก เพลงคู่กัดใช้คำตรงข้าม และเป็นคำศัพท์ง่ายที่ผู้เรียนรู้จัก เป็นเพลงที่ได้รับความนิยมและมีจังหวะสนุกสนาน

4) เพลงที่ใช้โครงสร้างภาษาไทยระดับต้น ผู้วิจัยคัดเลือกเพลงสบายดีหรือเปล่าและเพลงอย่ายอมแพ้ เพราะใช้โครงสร้างประโยคคำถามและประโยคปฏิเสธ

จากนั้นผู้วิจัยได้เรียงลำดับความยากง่ายของเนื้อหา และออกแบบหน่วยกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะภาษาไทยด้านการฟัง หลักการใช้ภาษา โดยมีโครงสร้างของหน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วย บทเพลง คำศัพท์ กิจกรรมคำศัพท์ กิจกรรมความเข้าใจ บทเพลง กิจกรรมการเขียน กิจกรรมหลักการใช้ภาษา และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน ผู้วิจัยกำหนดรายละเอียดของหน่วยการเรียนรู้ 8 หน่วย โดยในแต่ละหน่วยจะมี QR CODE เพื่อให้นักศึกษาได้ฟังเพลงจากอินเทอร์เน็ต

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน จำนวน 8 ชุด ชุดละ 10 ข้อ รวมทั้งหมด 80 ข้อ เป็นข้อสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน จำนวน 1 ชุด จำนวน 40 ข้อ เป็นข้อสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินคุณภาพของเครื่องมือวิจัยสำหรับผู้เชี่ยวชาญก่อนจะนำเครื่องมือส่งให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินผลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยประเมินในหัวข้อต่อไปนี้ ได้แก่ ความสอดคล้องของเนื้อหา กับจุดประสงค์การเรียนรู้ การเรียงลำดับขั้นตอนของเนื้อหา ระดับความยากง่ายของเนื้อหา ความถูกต้อง และเหมาะสมของเนื้อหา ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้กับเนื้อหา การเป็นสื่อการเรียนรู้ภาษาไทยที่ให้ความเพลิดเพลินแก่ผู้เรียน ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทางภาษาไทยและประโยชน์ในการนำไปใช้ โดยใช้แบบสอบถาม 5 ระดับ (Fongsri, 2013, p. 202)

2. นำเสนอเครื่องมือให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมทั้ง 10 ข้อ เพื่อประเมินคุณภาพ

3. ผู้วิจัยนำผลการประเมินคุณภาพของเครื่องมือมาหาค่าเฉลี่ยเพื่อประเมินคุณภาพหนังสือโดยใช้เกณฑ์การประเมินค่าเฉลี่ย

Table 2 Result of Thai learning tools quality evaluation, which uses songs as learning medium to develop Vietnamese students' Thai skill

ผลการประเมินคุณภาพของเครื่องมือแบบเรียนภาษาไทยที่ใช้เพลงเป็นสื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาไทยให้นักศึกษาเวียดนาม จำนวน 8 หน่วย

รายการ	\bar{X}	แปลผล
1. เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	ดีมาก
2. การเรียงลำดับขั้นตอนของเนื้อหา	4.67	ดีมาก
3. ระดับความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับผู้เรียน	4.00	ดี
4. ความถูกต้องและเหมาะสมของเนื้อหา	4.33	ดี
5. กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับผู้เรียน	5.00	ดีมาก
6. กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหา	5.00	ดีมาก
7. เป็นสื่อการเรียนรู้ภาษาไทยที่ให้ความเพลิดเพลินแก่ผู้เรียน	4.33	ดี
8. ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะภาษาไทย	5.00	ดีมาก
9. มีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ประกอบการเรียนภาษาไทยให้นักศึกษาเวียดนาม	4.67	ดีมาก
10. มีประโยชน์ต่อการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ	4.67	ดีมาก
เฉลี่ยรวม	4.64	ดีมาก

จาก Table 1 แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่มีความเห็นว่า เครื่องมือวิจัยโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X}=4.64$) เมื่อพิจารณาตามรายการประเมิน พบว่ามี 7 ด้าน อยู่ในระดับดีมาก คือ ด้านเนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ($\bar{X}=5.00$) ด้านการเรียงลำดับขั้นตอนของเนื้อหา ($\bar{X}=4.67$) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับผู้เรียน ($\bar{X}=5.00$) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหา ($\bar{X}=5.00$) ด้านผู้เรียนได้พัฒนาทักษะภาษาไทย ($\bar{X}=5.00$) ด้านมีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ประกอบการเรียนภาษาไทยให้นักศึกษาเวียดนาม ($\bar{X}=4.67$) และด้านมีประโยชน์ต่อการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ($\bar{X}=4.67$) ส่วนอีก 3 ด้านอยู่ในระดับดี คือ ด้านระดับความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับผู้เรียน ($\bar{X}=4.00$) ด้านความถูกต้องและเหมาะสมของเนื้อหา ($\bar{X}=4.33$) และด้านเป็นสื่อการเรียนรู้ภาษาไทยที่ให้ความเพลิดเพลินแก่ผู้เรียน ($\bar{X}=4.33$)

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า เครื่องมือวิจัยนี้สามารถนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายได้อย่างเหมาะสมในระดับดีมาก ($\bar{X}=4.64$)

การทดลองและเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่แก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านแล้วไปทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาเวียดนามที่เรียนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศแห่งมหาวิทยาลัยดานัง (University of Foreign Language Studies-The University of Danang) จำนวน 21 คน ทดลองระหว่างวันที่ 17 กันยายน-8 ตุลาคม 2562 ณ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศแห่งมหาวิทยาลัยดานัง (University of Foreign Language Studies-The University of Danang) ใช้แบบเรียนภาษาไทยโดยใช้เพลงเป็นสื่อการสอนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาไทยให้นักศึกษาเวียดนาม จำนวน 8 หน่วย นักศึกษาเวียดนามทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน 80 ข้อ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน 40 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ โดยนำไปทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย

ผลการวิจัย (Results)

ผู้วิจัยดำเนินการหาประสิทธิภาพของแบบเรียนภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้พัฒนาทักษะภาษาไทยให้นักศึกษาเวียดนาม โดยใช้สัญลักษณ์ตามแนวคิดของ (Promwong, 2013, p. 9) เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

ก่อนการทดลองและวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยพิจารณาจากกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นผู้เรียนชาวเวียดนาม ผู้วิจัยจึงกำหนดเป็น 70/70 เพราะเป็นนักศึกษาชาวต่างชาติที่เรียนวิชาเอกภาษาไทยในระดับต้น มีความรู้ความสามารถไม่เท่ากับเจ้าของภาษา เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเน้นการฝึกฝนทักษะให้นักศึกษาเวียดนาม ผู้วิจัยจึงกำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 อยู่ในระดับ 70/70 การกำหนดเกณฑ์ครั้งนี้เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนภาษาไทยที่ใช้เพลงเป็นสื่อการสอนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาไทยและเพิ่มเติมความรู้เรื่องหลักการใช้ภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวเวียดนาม สูตรที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพผู้วิจัยใช้ตามแนวคิดของ (Promwong, 2013, p. 9) มีดังนี้

สูตรที่ 1

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

เมื่อ E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ
คือ คะแนนรวมจากแบบทดสอบระหว่างเรียน
A คือ คะแนนเต็มของแบบทดสอบระหว่างเรียน
ทุกหน่วยรวมกัน
N คือ จำนวนผู้เรียน

สูตรที่ 2

$$E_2 = \frac{\sum f}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
คือ คะแนนรวมของผลลัพธ์ของการประเมิน
แบบทดสอบหลังเรียน
B คือ คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
N คือ จำนวนผู้เรียน

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนทั้ง 8 หน่วยเพื่อหาประสิทธิภาพ E_1
ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนกับกลุ่มเป้าหมายเป็นข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 10 คะแนน คะแนนเต็ม 80 คะแนน เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของ E_1 ผลการทดลองมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

Table 3 Shows the score of the tests during study of all eight units of the targeted group แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนหน่วยที่ 1-8 ของกลุ่มเป้าหมาย

คนที่	หน่วยที่ (คะแนนเต็ม 10)								ค่าเฉลี่ย
	1	2	3	4	5	6	7	8	
1	7	9	7	7	8	6	7	9	7.50
2	9	8	7	7	8	7	7	9	7.75
3	7	9	8	7	8	8	7	8	7.75
4	7	8	8	7	8	7	8	9	7.75
5	6	9	7	7	8	8	7	8	7.50
6	7	8	7	7	8	7	8	9	7.63
7	7	7	7	8	7	7	7	8	7.25
8	9	9	9	8	7	7	7	9	8.13
9	10	8	9	7	7	7	7	8	7.86
10	9	7	7	7	7	7	6	7	7.13
11	9	9	7	7	7	7	7	9	7.75
12	7	9	7	7	7	8	7	9	7.63
13	7	8	8	7	7	6	7	8	7.25
14	7	8	8	7	7	8	8	9	7.75
15	7	8	7	7	8	7	7	8	7.38
16	7	9	7	8	8	7	7	7	7.50
17	8	7	9	8	8	7	8	8	7.88
18	9	9	9	7	8	8	7	8	8.13
19	9	8	7	7	8	7	7	7	7.50
20	10	7	8	8	8	7	7	8	7.86
21	7	8	7	7	7	7	7	8	7.25
Σx	165	172	160	152	159	150	150	173	160.13
\bar{X}	7.86	8.19	7.62	7.24	7.57	7.14	7.14	8.24	7.59
E_1	78	81	76	72	76	71	71	82	75.86

จาก Table 3 ผู้วิจัยหาค่าเฉลี่ยทั้งหมดของนักศึกษาเวียดนามทุกคน พบว่า ผ่านเกณฑ์ตัวแรก $E_1=70$ แต่เมื่อพิจารณารายบุคคล พบว่า มีนักศึกษาที่ไม่ผ่านค่าประสิทธิภาพตัวแรกที่กำหนดไว้ ($E_1=70$) ในบางหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งมีจำนวน 2 คน ได้แก่ นักศึกษาเวียดนามคนที่ 5 และนักศึกษาเวียดนามคนที่ 13 โดยนักศึกษาเวียดนามคนที่ 5 ไม่ผ่านเกณฑ์ตัวแรกในหน่วยที่ 1 ช่าง ช่าง นักศึกษาเวียดนามคนที่ 13 ไม่ผ่านเกณฑ์ตัวแรกในหน่วยที่ 6 คู่กัด อย่างไรก็ตามผลคะแนนจากการทำ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนแต่ละหน่วยการเรียนรู้ของกลุ่มเป้าหมายอยู่ระหว่าง 71-82 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมกันเท่ากับ 75.86 ซึ่งผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ($E_1=70$)

จากการสัมภาษณ์เบื้องต้นนักศึกษาเวียดนามทุกคนพึงพอใจแบบเรียนภาษาไทยที่ใช้เพลงเป็นสื่อการสอนเล่มนี้มาก เนื่องจากนักศึกษาเวียดนามได้รับความรู้และความเพลิดเพลินในการเรียนภาษาไทย และได้พัฒนาทักษะทางภาษาไทย ทำให้การเรียนภาษาไทยน่าสนใจและสนุกสนาน เพราะนักศึกษา

เวียดนามชอบร้องเพลง สามารถร้องเพลงในบทเรียนได้ ทำนองเพลงทำให้สนุกสนาน ทำให้รู้จักคำศัพท์จากเพลงและที่สำคัญคือ ช่วยพัฒนาทักษะภาษาไทยโดยเฉพาะด้านการฟัง เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจึงทำให้นักศึกษาเวียดนามประทับใจและอยากเรียนภาษาไทยจากสื่อการสอนในลักษณะนี้ เพราะเป็นสิ่งที่ตรงกับวัฒนธรรมของนักศึกษาเวียดนามที่ชอบร้องเพลง

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนทั้ง 8 หน่วยเพื่อหาประสิทธิภาพตัวหลัง E_2

ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนกับกลุ่มเป้าหมายเป็นข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือกจำนวน 40 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน เต็ม 40 คะแนน เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของ E_2 มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

Table 4 Shows the score of post-tests of all eight units of the targeted group แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของกลุ่มเป้าหมาย

คนที่	คะแนนเต็ม 40	คิดเป็นร้อยละ
1	28	70
2	30	75
3	32	80
4	29	73
5	29	73
6	28	70
7	28	70
8	31	78
9	32	80
10	30	75
11	28	70
12	30	75
13	31	78
14	31	78
15	28	70
16	29	73
17	31	78
18	32	80
19	30	75

คนที่	คะแนนเต็ม 40	คิดเป็นร้อยละ
20	30	75
21	29	73
Σf	626	1569
\bar{X}		74.71
E_2		74.71

จาก Table 4 ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน E_2 ได้ดังนี้

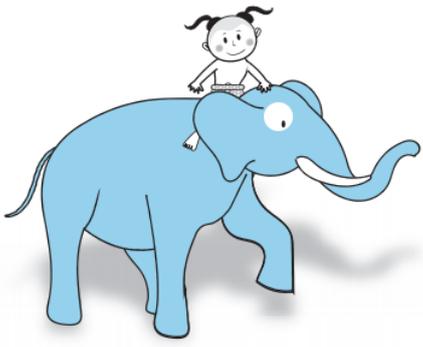
ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของแบบเรียนภาษาไทยที่ใช้เพลงเป็นสื่อการสอนให้แก่ นักศึกษาเวียดนามคิดเป็นร้อยละ 74.71 แสดงว่า หลังการเรียนรู้อัน 8 หน่วย กลุ่มเป้าหมายทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนได้คะแนนคิดเป็นร้อยละ 74.71 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน E_2 ที่กำหนดไว้ที่ 70 นักศึกษาเวียดนามที่ทำคะแนนได้สูงสุด คือ นักศึกษาเวียดนามคนที่ 3 คนที่ 9 และคนที่ 18 ได้คะแนนเท่ากัน คือ 32 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80 จากการสัมภาษณ์นักศึกษาวียดนามพบว่า นักศึกษาวียดนามคนที่ 3 และคนที่ 9 ได้คะแนนสูงเพราะชอบจดคำศัพท์ใหม่เพื่อเก็บไว้ทบทวนด้วยตนเอง และนำไปใช้ในการเรียนภาษาไทย นักศึกษา 2 คนชอบหน่วยที่ 8 อาย่ายอมแพ้มากที่สุด เพราะประทับใจเนื้อเพลงที่ให้กำลังใจผู้ฟัง ไม่ให้ยอมแพ้ต่ออุปสรรคซึ่งนักศึกษาวียดนามสามารถนำไปให้กำลังใจตนเองและคนอื่นได้ ส่วนคนที่ 18 ชอบหน่วยที่ 1 ซ้าง ซ้าง ซ้าง หน่วยที่ 2 ไอ้ทะเลแสนงาม และหน่วยที่ 3 ตาอินกับตานา เพราะบทเพลงไม่ยาว คำศัพท์ค่อนข้างง่าย ทำนองเพลงสนุกสนาน ง่ายๆ จำเนื้อเพลงได้เร็ว ส่วนผู้เรียนที่ทำคะแนนได้น้อยที่สุด มี 5 คน ได้แก่ นักศึกษาวียดนามคนที่ 6 คนที่ 7 คนที่ 11 และคนที่ 15 ได้คะแนนเท่ากันคือ 28 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 70 จากการสัมภาษณ์ พบว่า นักศึกษาวียดนาม คนที่ 1 คนที่ 6 และคนที่ 7 กล่าวว่าหน่วยที่ 6 คู่กัด เป็นเพลงยาก ไม่เข้าใจคำศัพท์ที่มีความหมายเปรียบเทียบ และนักศึกษาวียดนามคนที่ 11 และคนที่ 15 ฟังเพลงในหน่วยที่ 7 สบายดีหรือเปล่า ไม่ค่อยเข้าใจ เพราะมีคำศัพท์ยาก นักร้องร้องเสียงเบา

หน่วยที่
1

ช้าง ช้าง ช้าง

คำร้อง คุณหญิงจีน ศิลปบรรเลง

ช้าง ช้าง ช้าง น้องเคยเห็นช้างหรือเปล่า
ช้างมันตัวโตไม่เบา จมูกยาวๆ เรียกว่างวง
สองเขี้ยวโค้งงอเรียกว่างา มีหูมีตาหางยาว

คำศัพท์จากเพลง “ช้าง ช้าง ช้าง”

ลำดับที่	คำ	คำอ่าน	ภาษาเวียดนาม
1	ช้าง*	ช้าง	con voi
2	เคย	เคย	đã từng
3	หรือเปล่า	หรือ - เปล่า	hay không?
4	มัน	มัน	nó
5	โต	โต	to, lớn
6	เบา	เบา	nhẹ
7	จมูก	จะ - จมูก	mũi
8	ยาว	ยาว	dài
9	เรียกว่า	เรียก - ว่า	gọi là
10	งวง	งวง	vòi voi
11	เขี้ยว	เขี้ยว	răng nanh
12	ได้**	ต้าย	ở dưới
13	งา	งา	ngà voi
14	หู	หู	tai
15	ตา	ตา	mắt
16	หาง	หาง	đuôi

ความรู้เพิ่มเติม • Kiến thức cần biết

<ul style="list-style-type: none"> ลักษณะนามที่ใช้กับ “ช้าง” มีหลายคำ ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> • “ตัว” ใช้กับช้างป่า • “เชือก” ใช้กับช้างที่คนนำมาเลี้ยง • “ช้าง” ใช้กับช้างหลวง 	<ul style="list-style-type: none"> • Có nhiều lượng từ dùng cho “ช้าง” (con voi), như sau: <ul style="list-style-type: none"> • “ตัว” dùng cho voi rừng • “เชือก” dùng cho voi thuần (voi nuôi) • “ช้าง” dùng cho voi phục vụ trong cung
** คำว่า “ได้” อ่านเป็นเสียงยาวว่า “ต้าย”	** Từ “ได้” phát âm là “ต้าย”

หลักการใช้ภาษา

คำขยาย หรือคำวิเศษณ์ คือคำที่ขยายทั้งคำนามและคำกริยาให้มีความหมายชัดเจนมากขึ้น จะบอกลักษณะ คุณสมบัติ จำนวนหรือความถี่ ถ้าขยายคำนาม คำขยายจะอยู่หลังคำนาม ถ้าขยายคำกริยา คำขยายจะอยู่หลังคำกริยา หรือหลังประโยค

ตัวอย่างคำขยายคำนาม	ตัวอย่างคำขยายคำกริยา
เสื้อตัวใหญ่อยู่ที่ไหน	ตัวใหญ่ ขยาย เสื้อ
เขาชอบใส่เสื้อสีดำ	สีดำ ขยาย ใส่
ครูชอบนักเรียนขยัน	ขยัน ขยาย นักเรียน
ช้างมีหางยาว	ยาว ขยาย หาง
โต๊ะตัวเล็กนี้ทั้งแล้ว	ตัวเล็ก ขยาย โต๊ะ

NGŨ PHÁP

TỪ BỔ NGHĨA HOẶC TRẠNG TỬ là từ dùng để bổ nghĩa cho danh từ và động từ, làm cho ý nghĩa của câu văn trở nên rõ ràng hơn. Trạng từ thường dùng để chỉ đặc điểm, tính chất, số lượng hoặc tần số. Nếu bổ nghĩa cho danh từ, trạng từ sẽ đứng sau danh từ. Nếu bổ nghĩa cho động từ, trạng từ sẽ đứng sau động từ hoặc đứng cuối câu.

Ví dụ: trạng từ bổ nghĩa danh từ	
Cái áo rộng ở đâu?	“rộng” bổ nghĩa cho “áo”
Anh ấy thích mặc áo màu đen.	“màu đen” bổ nghĩa cho “áo”
Giáo viên thích những học sinh chăm chỉ.	“chăm chỉ” bổ nghĩa cho “học sinh”
Con voi có cái đuôi dài.	“dài” bổ nghĩa cho “cái đuôi”
Cái bàn nhỏ này hư rồi.	“nhỏ” bổ nghĩa cho “cái bàn”

Figure 2 An example of Thai lesson from Unit 1 Chang Chang Chang (Elephant, Elephant, Elephant)
ตัวอย่างหนังสือ บทที่ 1 ช้าง ช้าง ช้าง

สรุปและอภิปรายผล (Conclusions and Discussions)

แบบเรียนภาษาไทยโดยใช้เพลงเป็นสื่อการสอนเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาไทยให้นักศึกษาเวียดนาม ในแต่ละหน่วยแบ่งเป็นส่วนที่ 1 เนื้อเพลงและคำศัพท์ ส่วนที่ 2 ความรู้

เพิ่มเติม ส่วนที่ 3 หลักการใช้ภาษา และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดให้มีเกณฑ์ประสิทธิภาพ ทั้ง E_1 และ E_2 ตามที่กำหนดไว้คือ 70/70 โดยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน E_1 มีคะแนนเฉลี่ย 75.86 หน่วยการเรียนรู้ที่กลุ่มเป้าหมายได้คะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด ซึ่งหมายถึงมี

เนื้อหาที่ยากที่สุด ได้แก่ หน่วยที่ 6 คู่กัด และหน่วยที่ 7 สบายดีหรือเปล่า กลุ่มเป้าหมายได้ค่าประสิทธิภาพเฉลี่ยร้อยละ 71 และค่าประสิทธิภาพของหน่วยที่ 8 อาย่อมแพ้ มีค่าสูงสุด คือมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 82 แสดงให้เห็นว่า แบบเรียนภาษาไทยโดยใช้เพลงเป็นสื่อการสอนเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาไทยให้นักศึกษาเวียดนามเล่มนี้มีประสิทธิภาพ นักศึกษาได้เรียนรู้เรื่องหลักการใช้ภาษาไทย ฟังเพลง ได้รับความเพลิดเพลินจากการเรียนภาษาไทยและได้คำศัพท์จากเพลงที่ประทับใจ นักศึกษาเวียดนามทุกคนพึงพอใจแบบเรียนภาษาไทยที่ใช้เพลงเป็นสื่อการสอนเล่มนี้มาก เพราะได้รับความรู้และความเพลิดเพลินในการเรียนภาษาไทย และได้พัฒนาทักษะทางภาษาไทย ทำให้การเรียนภาษาไทยน่าสนใจและสนุกสนาน สามารถร้องเพลงในบทเรียนได้ เพราะทำนองเพลงทำให้สนุกสนาน ทำให้รู้จักคำศัพท์จากเพลงและที่สำคัญคือช่วยพัฒนาทักษะภาษาไทย โดยเฉพาะด้านการฟังภาษาไทย

จากข้อมูลทั้งหมดผู้วิจัยสรุปได้ว่า เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้เพลงเป็นสื่อการสอนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาไทยให้นักศึกษาเวียดนามมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 70/70 โดยประสิทธิภาพของคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน คือ $E_1 = 75.86$ คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน $E_2 = 74.71$ คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนต่ำกว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน ซึ่งผู้วิจัยวิเคราะห์ที่ได้ว่าอาจมีปัจจัยที่ทำให้คะแนนลดลง เช่น ผู้เรียนคิดว่าเป็นเพลงง่ายจึงไม่สนใจส่วนที่เป็นความรู้เพิ่มเติมและหลักการใช้ภาษาจากเพลงซึ่งเป็นเนื้อหาที่ยาก ผู้เรียนลืมคำศัพท์ คิดว่าเป็นคำศัพท์ที่รู้แล้ว เรียนแล้ว ไม่ได้ทบทวนจึงลืมประเด็นสำคัญในหน่วยที่เรียนไปแล้ว จึงทำให้ทำแบบทดสอบบางข้อไม่ได้ แต่ค่าคะแนนยังเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 70/70 โดยผู้เรียนส่วนใหญ่ได้คะแนน 70 ขึ้นไป ซึ่งเป็นค่าคะแนนในระดับดี

ผู้วิจัยสังเกตว่าคำศัพท์จากเพลงที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ความรู้สึกหรือสิ่งที่เป็นนามธรรม เมื่อใช้ภาษาเวียดนามช่วยอธิบายทำให้นักศึกษาเวียดนามเข้าใจความหมายได้ง่าย สามารถนำไปใช้ได้ทันที นักศึกษาเวียดนามบอกอารมณ์ความรู้สึกของเพลงได้จากความเข้าใจ การใช้เพลงเป็นสื่อการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาเวียดนามจึงช่วยกระตุ้นความสนใจใคร่รู้อย่างไรก็ตามความสนุกสนานเพลิดเพลินจากเสียงร้องและท่วงทำนองที่ไพเราะก็อาจทำให้ผู้เรียนไม่สนใจความรู้และหลักภาษาจากเพลง

เมื่อกลุ่มเป้าหมายเรียนรู้หน่วยที่ 1-8 ทั้งหมดแล้วจึงทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 74.71 ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวหลังที่กำหนดไว้คือ $E_2 = 70$

ผู้วิจัยพบว่า กิจกรรมเชิงบูรณาการลักษณะนี้ทำให้นักศึกษาชาวเวียดนามพัฒนาทักษะภาษาไทยทั้งการฟัง การพูด

การอ่านและการเขียน และความรู้วงศัพท์สำนวนภาษาตลอดจนหลักการใช้ภาษา ซึ่งการใช้เพลงเป็นสื่อประกอบการสอนภาษาไทยที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ โดยเรียงลำดับจากง่ายไปยาก จะช่วยให้ผู้เรียนสนใจและได้รับความเพลิดเพลินจากการเรียน เพลงที่ผู้สอนสามารถนำมาใช้มีเนื้อหาหลายประเภท เช่น เพลงร้องเล่น เพลงบรรยายความงามของธรรมชาติ เพลงเล่าเรื่องคล้ายนิทาน เพลงสะท้อนวัฒนธรรม เพลงแสดงอารมณ์ของหนุ่มสาว (เพลงรัก) และเพลงที่ให้ข้อคิดกำลังใจ และท่วงทำนองความรู้สึกของเพลงจะมีหลายอารมณ์ ทั้งสนุกสนาน รื่นรมย์ ทำนองเพลงเศร้า

ผู้สอนอาจใช้เพลงเป็นสื่อการสอนและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้บูรณาการทักษะต่างๆ ได้แก่ นักศึกษาจะพูดออกเสียง ฟังร้องเพลง ตอบคำถามและทำแบบฝึกหัดด้านทักษะการอ่าน นักศึกษาได้ฝึกอ่านออกเสียง และอ่านในใจในด้านทักษะการเขียน นักศึกษาจะได้ฝึกเขียนตอบคำถาม เขียนตอบบรรยายภาพหรือสรุปใจความสำคัญของบทเพลง เป็นต้น ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับวิธีการสอนฟัง-พูดภาษาต่างประเทศของ Wilma m. Rivers ที่กล่าวข้อควรคำนึงถึงในการสอนภาษาไว้ในหนังสือ Teaching Foreign-Language Skills ว่าการสอนภาษาคือ “ภาษาเป็นคำพูด ไม่ใช่การเขียน” และทักษะการฟังช่วยสนับสนุนการเรียนการสอนภาษา ซึ่งต้องได้รับการฝึกฝน (Rivers, 1972, p. 38)

จากการสัมภาษณ์ พบว่า นักศึกษาเวียดนามชอบฟังและร้องเพลงขณะทำกิจกรรมการเรียนรู้จะรู้สึกไม่เบื่อหน่ายเพลิดเพลิน ทำให้กระตือรือร้นที่จะเรียน และจดจำเนื้อหาได้อย่างแม่นยำสอดคล้องกับเพลงและดนตรีเป็นสื่ออันวิเศษที่ครูจะนำมาใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ เพราะบทเพลงที่นำมาให้ฟังส่วนใหญ่นักศึกษาไม่เคยฟังมาก่อน และเป็นบทเพลงที่มีเนื้อหาแตกต่างกันไป บางบทเพลงมีวัฒนธรรมแทรกอยู่ ทำให้ผู้เรียนได้เรียนวัฒนธรรมไปด้วย เพลงลอยกระทง ถือเป็นการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมทางอ้อมทำให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจวัฒนธรรมมากขึ้น และนำไปสู่การเรียนภาษาไทยที่มีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ Permkaysorn (2004, p. 264) ที่กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาไม่ควรเรียนภาษาอย่างเดียว หากผู้สอนสอดแทรกวัฒนธรรมไว้ด้วย ย่อมช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อความหมายได้ถูกต้อง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Temalin and Stempleski (2006, p. 38-40) ที่กล่าวไว้ว่า ในบทเพลงต่างๆ จะมีทำนองเพลง และเนื้อเพลง ทำนองเพลงจะทำให้ผู้ฟังเกิดอารมณ์แตกต่างกันไป เช่น เพลงที่แสดงอารมณ์สนุกสนาน เศร้า ตื่นเต้น เร้าใจ ทำให้นักศึกษาเกิดพัฒนาการทางอารมณ์ ส่วนในเนื้อเพลง นอกจากจะพบคำศัพท์ โครงสร้างของประโยค หรือเรื่องไวยากรณในภาษาแล้วยังมีสิ่งที่น่าสนใจคือวัฒนธรรม ชาวต่างประเทศสามารถเรียนรู้วัฒนธรรมที่แทรกอยู่ในเพลงได้ เช่น วัฒนธรรมทางภาษา

สำนวนโวหารในเพลง วัฒนธรรมเกี่ยวกับวิถีชีวิตของประชาชน ภาพลักษณ์ หรือสิ่งที่อ้างอิงถึงในเพลง ค่านิยมทางสังคม สัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่สังเกตเห็นในเพลง เป็นต้น

การเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศจึงสามารถใช้เพลงเป็นสื่อการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ กระตุ้นความคิด พัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทยทั้ง 4 ด้าน การสร้างแบบเรียนภาษาไทยโดยใช้เพลงเป็นสื่อการสอนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาไทยให้นักศึกษาเวียดนาม จึงสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องการเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยเน้นการออกแบบการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

■ ข้อเสนอแนะ (Recommendations)

1. ควรสร้างสื่อการสอนโดยใช้เพลงให้กับผู้เรียนชาวเวียดนามในระดับที่สูงขึ้นเพื่อฝึกกิจกรรมที่ต้องใช้ความสามารถทางภาษามากกว่าระดับเบื้องต้น เช่น การอภิปราย การแสดงความคิดเห็น การนำเสนอหน้าชั้นเรียน ฯลฯ

2. ควรมีการพัฒนาการใช้ภาษาไทยของผู้เรียนชาวเวียดนามจากสื่อประเภทอื่นๆ เช่น ภาพยนตร์โทรทัศน์ ฯลฯ

■ เอกสารอ้างอิง (References)

- Cam TU, T. (2016, May). Thai teaching technique for Vietnamese students, Hanoi University. In S. Mahavarakorn (Chair), *The Proceedings of the 3rd National Academic Conference: The Thai teaching in Asia* [Symposium], Bangkok, Thailand.
- Fongsri, P. (2013). *Kānsāng læ phatthanā khruāngmū wīchāi* [The creation and development of research tools]. Darnsutha Press.
- Nuangchalerm, P. (2013). *Wīchāi kān rīan kānsōn* [Research on learning and teaching]. Chulalongkorn University.
- Permkaysorn, N. (2004). Kānsōn phāsā læ watthanatham Thai kǎo chāo tāngprathēt [Teaching culture and Thai to foreigners]. *Vannavidas Journal*, 4, 268-278. <https://doi.org/10.14456/vannavidas.2004.15>
- Promwong, C. (2013). Kānthotsōp prasitthiphāp sū rŭ chut kānsōn [The Media and learning lessons Efficiency Test]. *Silpakorn Educational Research Journal*, 5(1), 7-20.
- Rivers, M. W. (1972). *Teaching foreign-language skills*. The University of Chicago.
- Saranom Radio. (2019, March 7). *Thai language teaching in Vietnam* [Facebook page]. Facebook. Retrieved May 10, 2019, from https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=2298366673517912&id=550177278336869
- Srilan, P., & Pornumpaisakul, N. (2019). A learning package on Thai civilization to improve Thai language skills of Vietnamese students based on the song honoring his Majesty King Bhumipol Adulyadej. *Institute of Culture and Arts Journal*, 21(1), 10-20. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/jica/article/view/203187/158954>
- Temalin, B., & Stempleski, S. (2006). *Kitchakam kānrīanrū watthanatham* [Cultural awareness] (S. Wongbiasuj, Trans.). *Windows on the World*.